

Cenjeni g. Doropoljski!

Z velikim veseljem čitam Vaš list »Zvonček«, kateremu sem in ostanem zvesta naročnica. Marljivo čitam vsak zvezek, dokler ga ne prečitam do konca. S tem se učim in zabavam.

Ker Vam pišem prvikrat, Vas prosim, da tudi mene sprejmete v svoj kotiček z naštopno pesemco:

Me učenke.

Me male deklice
smo pridne učenke,
v šolo rade hodimo
in se dobro vadimo.

Kadar pa velike postanemo,
na narod ne pozabimo,
Jugoslavija naša mati,
ljubiti jo mora vsakdo znati.

Danica Vodopivčeva,
učenka II. razr. dekl. osnovne šole v Ptuju.

Odgovor:

Ljuba Danica!

Tvoja pesemca nam prihaja ravno ob pravem času, ko se pripravljamo na proslavo 10-letnice obstoja naše Jugoslavije. Naj si vse deklice globoko vtisnejo v spomin zadnje štiri vrstice!

Velemenjeni gosp. Dobropoljski!

Oprostite, da Vam nisem toliko časa pisala. »Zvonček« naročujem sicer 3 leta, a nikdar nisem prišla do tega, da bi Vam pisala. Dobivam ga v šoli od gosp. učiteljice Herme Bračičeve, ki je jako dobra. Hodim v 2. meščansko šolo, kjer sestavljam same v »Naš list« povesti, pravljice, pesemce itd. Ugaja mi jako pripovedka »Janko Kocelj« in upam, da z novim letom pričnete nekaj primernege, da bi se razveselile jaz in tudi druge. Zanima me pa

mnogo vedeti o Francetu Prešernu in o drugih naših pisateljih.

Veselo bi me, ako bi zagledala svoje pismo v kotičku.

Najvljudneje Vas pozdravlja

Draga Homečeva v Mariboru.

Odgovor:

Ljuba Draga!

Evo ti v današnjemu »Zvončku« nove pozvesti, ki se bo nadaljevala vse leto. V »Zlatu« bo mnogo zanimivega zate in za vse Tvoje prijateljice. Tudi o naših pisateljih boš letos čitala v tem listu. Tudi France Prešeren pride na vrsto. Naj bi se Ti vsaka želja tako hitro izpolnila!

Velemenjeni gospod!

V novem šolskem letu smo. Obiskujem 4. razred. Veselim se, da bom to leto mnogo lepega in koristnega pridobila. Tudi minulo leto sem se dosti važnega in dobrega naučila. V razvedrilo in pouk pa nam je naše dobro učiteljstvo priredilo lep izlet v Beltince in Mursko Soboto, ki Vam ga hočem na kratko opisati.

Ob pol 5. uri smo odkorakali v Bučevčevce na kolodvor; od tam smo se odpeljali z vlakom v Ljutomer. Ker smo imeli eno uro časa, smo si ogledali v tem mestu Miklošičev spomenik, meščansko in osnovno šolo, Sokolski dom, sodnijo itd. Nato smo odšli nazaj na kolodvor ter se z vlakom odpeljali proti Beltincem. Radovedno smo ogledovali iz vlaka Prekmurje. Kamorkoli se je oko ozrlo, povsod sama ravnina z bogatimi njivami in lepimi pašniki. Po kratki vožnji je začel vlak voziti počasi, in gospod šolski upravitelj je zaklical: »Glave noter, ker se bližamo mostu čez Muro!« — Ob Muri smo zapazili kaluže, po katerih so plavale ter se potapljale divje

race. Kmalu je vlak zažvižgal in izprevodnik je zaklical: »Beltinci!« — V trg Beltince smo hodili še dobre pol ure. Tu smo si ogledali grad, veliko žitnico, živinorejo, mlekarno in vrtnarijo ter razno gospodar

tudi lepo Prekmurje in njega dobro ljudstvo ohranim v najboljšem spominu.

Tu Vam pošiljam obljubljeni sliki.
Pozdravlja Vas vdana

Milica Kocmutova.

Bratec Stanko na konjičku Beličku

sko orodje. Najbolj sta mi ugajala vola z en meter dolgimi rogovi. Prijazna in posrežljiva gospoda grajski oskrbnik in vrtnar sta nam ponudila svežega mleka, oziroma sladkih rdečih jagod. Ko smo si vse ogledali, smo se z grajskimi vozovi odpeljali v Mursko Soboto. Vozili smo se 2 uri po cesti, ki je ravna kakor črta. Utrujeni od dolgega pota smo se kmalu okrevali z dobrim obedom. Žejo smo si gasili s slatino in sladoledom. Po počitku smo si ogledali mesto. Pri g. veleobrniku Benku smo videli klavnico, hladilnico in razne stroje. Na vrtu nas je gospod pogostil z okusnimi klobasami. Ogledali smo si še grad, razne cerkve itd. Ob 17. uri nas je odpeljal vlak nazaj v Bučočevce. Na postaji so nas čakali lepo okrašeni vozovi, ker so naši dobri očetje vedeli, da smo utrujeni. Na vozovih smo vriskali in prepevali. V prvem mraku smo bili vsi srečno doma. Bil je to dan, ki ga ne pozabim nikoli. Pa

Sestrica Milica z muco Maco

Odgovor:

Ljuba Milica!

Lepo nam opisuješ obisk v Prekmurju, ki je gotovo med najlepšimi in najzanimivejšimi predeli naše domovine. Škoda, da Prekmurje še tako malo poznamo! Tamkajšnje ljudstvo, ki je bilo prej pod kruto peto madžarskih mogočnikov, je dobro, marljivo in narodno zavedno. Taki obiski so potrebni iz dveh razlogov: prvič, da mi spoznamo nepoznano deželico, in drugič, da ljudstvo spozna nas in nas vzljubi kot svoje brate in sestre.

KOTIČKOV ZABAVNIK.

Posetnica.

Karel Pajevac

Notvor

Kaj je ta mož in odkod je?

